DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

A MELLÉKLETEN KISÁLLAT KISOKOS

1988. OKTÓBER

ÁRA: 7,50 FT

a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat.
Felelős kiadó:
dr. Király G. István.
Kiadóhivatal:
Bp., Révay u. 16. 1374.
Telefon: 116-660

88.0559 Kossuth Nyomda, Budapest
Felelős vezető:
Bede István vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XII., Lehel u. 10./a. közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára.
Előfizetési díj:
negyedévre 22,50,
félévre 45 Ft
egy évre 90 Ft.
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

Szerkesztőség:
Budapest XI., Orlay u. 4.
Levélcím:
Budapest, Postafiók 112. 1402.
Telefon: 668-457

Főszerkesztő: DÖBRENTEY ILDIKÓ
Olvasószerkesztő: Baktay Miklós
Képszerkesztő: Pócs Mara
Levelező: Forgách Balázs
Adminisztrátor: Bálint Lajosné

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.
XXXII. évfolyam.10. szám.

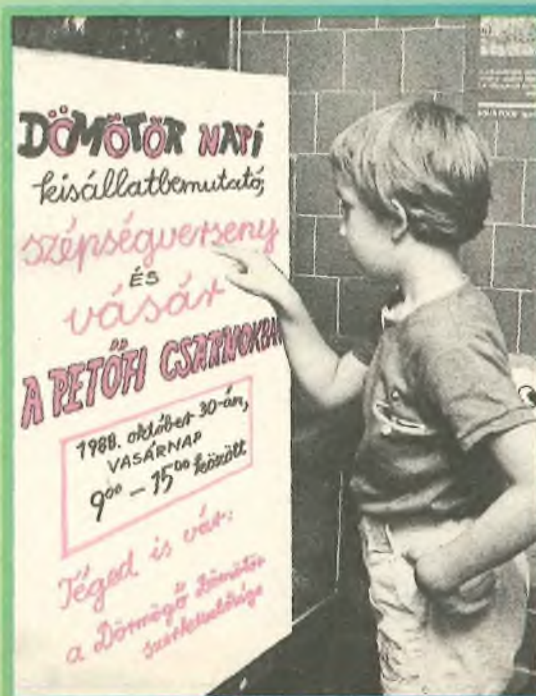

Dörmögő Dömöt

meglesi Gáspárt október harmincadikán

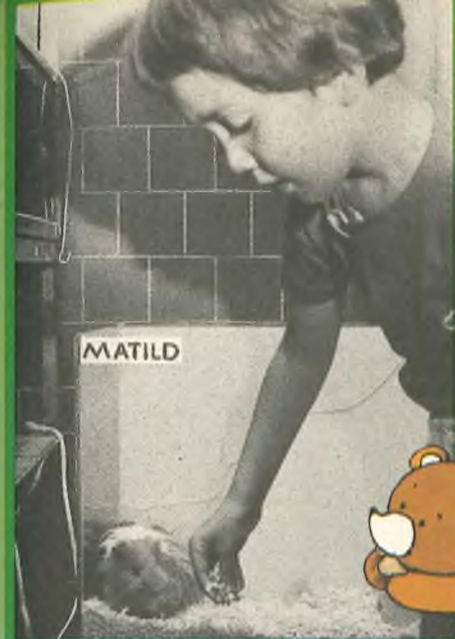

Fotó: Katkó Tamás
Grafika: Nagy Krisztina és Katona Gyöngyi

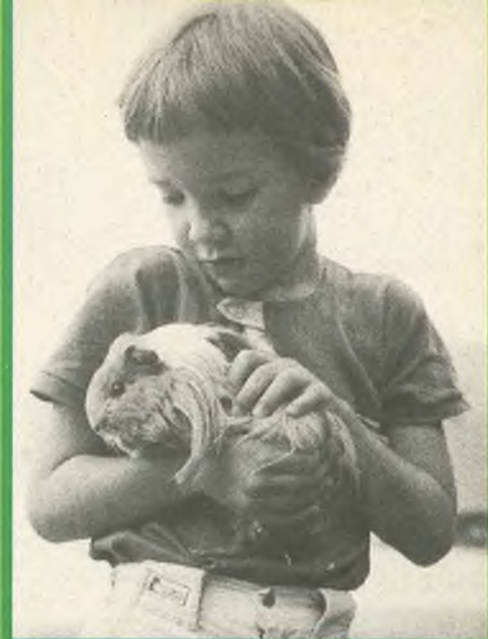

Matild megtekinthető az OÁZIS Díszállat Szaküzletben

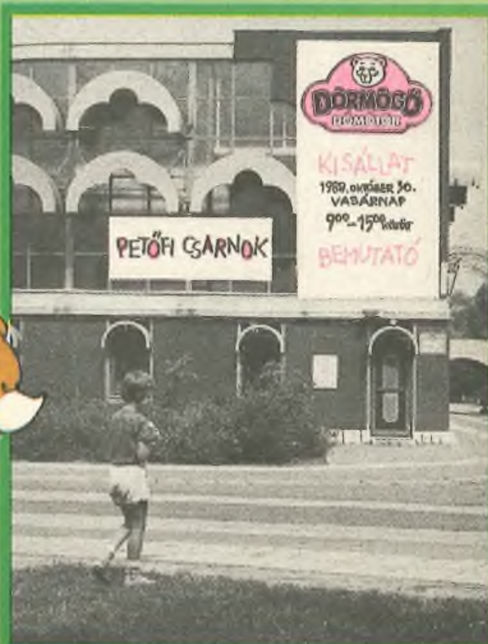

(Budapest, VII. Majakovszkij u. 93.) és a Petőfi Csarnokban október harmincadikán

GRYLLUS VILMOS–SZILÁGYI DOMOKOS

ŐSZ SZELE ZÜMMÖG

ŐSZ SZELE ZÜMMÖG, ALUSZIK A NYÁR MÁR,

ALUHAT-NÁL, FALE-VÉL, HA LESZÁLLNÁL.

ALUHATSZ, FALEVÉL, BETAKAR A TÉL,

REGGEL A KACAGÁS AZ EGEKIG ÉR.

SZEPESI ATTILA

Csapongó denevérek

Fönn az esti égen
fogas bőregér,
homályban keringő
csapat denevér.

Mind csapongva szálldos,
mind szúnyogra les —
röptük mint az álom,
bársonypuha nesz.

Kormos felleg ormán
föl-le szállanak,
Hold fényébe mártják
puha szárnyukat.

Éles vijjogásuk
alig hallani —
ősvilági szörnyek
vad árnyékai.

Rajzolta: TÓTH TÍMEA *5 éves korában*

Augusztusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:
A *szitáló, rostáló* és *kövel* gyűjtő macskák képe maradt le. A rétről a *tátika* hiányzik.
***Négy* edény tört össze.**

Jutalmat kaptak:
Bana Orsi, Törökszentmiklós
Boda Izabella, Celldömölk
Czaga Péter,Leninváros
Csóti István, Földeák
Érsek Gábor, Szolnok
Falus Sára, Budapest
Farkas Hajnalka, Sopron
Farkas Nikoletta, Szombathely
Fleischmann József, Zebegény
Hódossy Sándor, Körmend
Horváth Bianka, Dunaújváros
Horvát Zoltánka, Dinnyés
Kovács Emilia, Nagykanizsa
Kovács Róbert, Makó
Kovács Melinda, Ózd
Kovács Veronika, Bánokszentgyörgy
Kurai Györgyi, Hódmezővásárhely
Liktor Zsanett, Ózd
Melis Norbert, Kondoros
Németh István, Kecel
Németh Júlia, Kaposvár
Nagy Andika, Beregszász
Németh Máté, Budapest
Peremiczki Gábor, Kistokaj
Selei Adrienn, Monor
Zentai Lili, Budapest
Varga Tibike, Püspökhatvan
Verebélyi Dániel, Mátraverebély

HORGAS BÉLA

Mondok egy mesét

Mondok egy mesét, madarat,
úgy szárnyal mint a gondolat.

Erősebb griffnél, héjánál,
boszorkányt fölkap, hajánál.

Felhőben alszik, tolla kék,
hódol neki a hegyvidék.

Lombokat tépdes, tolla zöld,
alatta úszik, leng a Föld.

Mondok egy mesét, kiszebra,
ülj mellém, gyere, a padra.

Ropogtass répát, törj diót —
szereted tán az indigót?

Indigó, mangó, cukornád —
abban lakik az okosság.

Zebra, te csíkos, ficánkos,
puha vagy, mint a kisvánkos.

Mondok egy mesét, kiskutyát,
adj neki házat, skatulyát.

Skatulyára fess ablakot:
kutyácska, ez a te lakod.

Füle mint a bársony, semmi nesz,
meg nem szökhet, mert észrevesz!

Kutyácska, mondom, jól vigyázz,
össze ne dőljön, hupp, a ház.

Mondok egy mesét, vadkörtét,
törpék az ágát letörték.

Sírt a kis fácska, fájt a seb,
fának se mindegy, sejtheted.

Törpék az ágát fölvarrják,
éltető szerrel ragasztják.

Őszre a körte megérik,
táncol a fűben derékig.

KÁNTOR ZSUZSA

SZÁMOLNI TUDNI KELL

Vacsora és mosdás után, már hálóingben, a Kislány odakuporodott a szekrény sarkába Abuék elé. Vitte a kockás füzetét, mutatta nekik:

— Ezt írtam. Tetszik? Mit szóltok hozzá?

A kockás füzetben ez állt:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

— Nagyon tetszik! — kiáltott Hamil-mackó.

— Hát igen — dícsérte Füfü —, ügyes vagy, a legügyesebb a világon!

— Ezek micsodák itten? — kérdezte Abu elefánt.

— Számok — mondta a Kislány. — Egytől tízig. Most számolni fogunk. Számolni tudni kell. Megtanítalak rá titeket is. Jó?

— Az bizony nagyon jó lesz — lelkesedett a hosszúfülű Füfü. Hamil is bólogatott:

— Tudunk ugyan számolni, de gyakorolni nem árt. Hanem előbb még, légy szíves, mondd meg nekem: ez az első itten, miért félkarú? Valami baja történt, fáj neki talán, azért dugja a háta mögé a másikat? Nem valószínű, mert az látszana; olyan vékony a törzse, olyan sovány!

— Miket tudsz te kérdezni! Ez nem fontos, Hamil.

De a kis sárga mackó széttárta a karját:

— Kettő van, látod, nekem is. És általában mindenkinek. Persze lehet, hogy ez az EGY karja olyan erős, hogy evvel is elboldogul. Felemel vele, ha kell, egy zsákot, de hogyha úgy jön a sora, még a malomkereket is. Csakhát szokatlan — ennyi az egész. Ha már egy karja van — hol tartja a másikat? Kíváncsi vagyok, hogy mit szól ehhez a többi Szám! Úgy hívják-e egymás közt: Félkarú Óriás? No, persze, Óriásnak nem lehet mondani, mert épp akkorára rajzoltad, mint a többit.

— Nem RAJZOLTAM. Írtam — mondta a Kislány —, ez nem rajzolás. És most figyeljetek; kezdjük a számolást!

Füfü lelkesen ugrándozott:

— Az nagyon jó lesz, nagyon! És persze nem RAJZOLTAD, hanem ÍRTAD a számokat. És — gyönyörűen! Szép sorban állnak, mint a katonák. Egyenes a sor. Egy se lép ki. Se előre, se hátra. Hanem van itt valami furcsaság. Ha már ilyen szépen, rendesen állnak, miért bámulnak össze-vissza?

A Kislány megigazította a korall láncot a nyakában. Oldalt hajtotta a fejét:

— Nem értelek, Füfü. Ezek nem katonák.

— Jó, tudom, de azért mégiscsak feltűnő — mondta Füfü. — Az egyik idenéz, a másik oda. Itt van például, tessék, és rábökött a fülével:

3 — 5

— Látod? Hátat fordítanak egymásnak. Mint akik összevesztek. Miért?

Mackócska bólogatott:

— Ez a Hármas itten nagyonis felfújta magát. Könynyen lehet, hogy ő kezdte a verekedést. Nem biztos, de lehet, hogy nem az Ötös a hibás. Az Ötös, az csak később lett dühös. Jó lenne tudni, min kaptak hajba, hogy melyik kezdte, igen: az mindig fontos. Lehet, hogy nem NAGYON fontos, de éppenúgy lehet az is. Főképpen ha össze akarjuk békíteni a haragosokat.

— ÖSSZEBÉKÍTENI? Haragban vannak? — és a Kislány szájába kapta a korall láncot, mint mindig, ha eltűnődött valamin. Megrázta a fejét, mire arca körül szétrebbent sima, fekete haja, mint egy függöny. Aztán visszahullt.

— Sejtelmem sincs róla, min vesztek össze, ha öszszevesztek. Nem könnyű kitalálni. De most tanuljunk, mondjátok utánam a számokat hangosan!

S már kezdték volna végre, de Hamil hetykélkedett, hogy ő ezeknél cifrábbat is tud:

— TÍZMEGEZERMEGMILLIÓSZÁZMEGEZER! — brummogott.

Hanem akkor rátrombitált Abu:

— Vond vissza, szívd vissza gyorsan ezt a hosszút! TÍZMEGEZERMEGMILLIÓ MICSODA? Jó, vagy valami ROSSZ? És ha — MÉRGESKÍGYÓ? Félek, jaj, borzalom, hagyjuk ezt! — és reszketett a tappancsa is.

A Kislány megsimogatta Abu oldalát, ahol kilátszott belőle a kóc:

— Ne félj a számoktól —, számolni tudni kell. Majd megtanítalak rá.

Hanem akkor megszólalt a másik szobában az óra, és kilencet ütött.

— Megismeritek a Kilencest a füzetemben?

Vaktyúk is talál szemet, Füfü rábökött:

— Ez az. Hát látszik, álmos. Lekókad-horgad, lábára hajtja a kerek fejét.

És álmos volt a Kislány is:

— Folytatjuk a számolást a legközelebb. Jó?

— Nagyon jó, persze! — lelkesedett Füfü.

— Hamil-mackó pedig utána szólt az ágyba:

— Addigra kitaláljuk, és elmondjuk neked, hogy miért vesztek össze egymással a Hármas, meg az Otös!

Igaz történet Piciállatról

Piciállat megszökött. Kiugrott Miki kezéből és beiszkolt a heverő mögé.

Piciállat hörcsög volt, de nem aranyhörcsög, hanem jóval kisebb annál: törpehörcsög. Nagy, fekete gyöngy volt a szeme, és szelíd volt, legalábbis mostanáig.

— Fogjuk meg! — kiáltottuk, és bekerítettük a heverőt. Piciállat kinézett itt, kikukucskált ott, aztán kirohant középütt, ahol senki se várta. Elsurrant a fal mellett, s hirtelen bebújt egy apró hézagba a beépített szekrény alján. Onnan nem piszkálja ki senki!

Álltunk a rés előtt, és vártunk. Amikor eluntuk a várakozást, lefeküdtünk aludni. Miki gondosan egy fél szem cseresznyét tett a nyílás elé. Ez volt Piciállat kedvence.

Reggelre kelve a cseresznyének nyoma veszett! Eltűnt a mag is, amit a tálkájába szórtunk. Békén hagytuk hát Piciállatot, s így etettük egész nyáron át. Üresen maradt lakóhelye, az üvegfalú terrárium.

Piciállat lett a mi titkunk. Csak mi tudtuk, hogy lakásunkban vadon, szabadon él egy éjszakai állat.

Nem zajongott, nem rágicsált, nem piszkított. Semmi nyoma nem volt. Csak néha pillantottuk meg, ha az éjszaka közepén érkeztünk haza, amint rezgő-mozgó bajuszkával fut apró lábain valahova, mint akinek sürgős dolga van.

Eljött az ősz, a hűvös idő, s egy napon észrevettük: megbarnult, összetöppedt a szőlőszem, amit Piciállatnak gurítottunk a réshez.

Aggódva kérdezgettük egymást.

— Mi történt vele? Elpusztult talán?

— Egér! Egér! — visított a szomszédasszonyom. Kint állt az erkélyen, és egy seprűvel hadonászott, — Csak... nincs szívem agyonütni, olyan aranyos...

Átrohantunk hozzájuk. Igen, Piciállat ült a muskátlisládában, és érdeklődve nézte maga körül a felfordulást. Nem is ellenkezett, amikor Miki lágyan megfogta, és visszavitte a terráriumba.

Úgy élt újra, mint régen. Szelíd volt és barátságos.

Amikor beköszöntött a tél, elővettem meleg kabátomat. De jaj! Valaki lyukat rágott a gallérjába! Én tudom jól, hogy kicsoda! De ha odatűzök a lyuk fölé egy bőrből készült díszlevélkét, nem is látszik semmi.

Amikor elővettük téli csizmáinkat a szekrény aljából, akkor néztünk csak nagyot! Itt járt talán a Mikulás?

Mert minden csizmában volt valami! Egyikben rizs, a másikban felesborsó, a harmadikban bab. Találtunk lencsét meg búzát összekeverve. Volt kukorica a csizmában, papagájeleség, sőt, levestésztát is ráztunk ki belőlük. Nevetett az egész család.

— Piciállat, hogy jutottál be nap mint nap a kamrába? Hogy másztál fel a magas polcokra? Hogy hordtál ennyi mindent a pofazacskódban be, a szekrénybe? Hányszor térültél, fordultál éjszakánként?

Piciállat nem válaszolt. Lustán hevert a terráriumban, és fekete gyöngyszeme elégedetten csillogott.

Grafika: NAGY KRISZTINA

ÁLLATVÁSÁR

A kép és vers az Egérország című meséskönyvből származik.
Írta: Szabó Zoltán
Rajzolták: Szabó László és Szabó Magda
A könyv nyomtatásban nem jelent meg, saját örömére készítette és forgatja a Szabóék családja. Köszönjük, hogy minket is engedtek belepillantani.

De egy őszi napon
Még nem volt november
Csapdába csalt minket
Egy kegyetlen ember.
S elvitt a vásárba,
Eladott bennünket
Azóta nem láttuk
Szép szülőföldünket!
És hogy olyan kedves
Mihozzánk a gazdánk,
Annak köszönhetjük,
Hogy fehér a bundánk.

Persze, hogyha volnánk
Szürke, mint sok rokon,
Nem tartana minket
Finom falatokon.
Gondold el csak fiam,
Hogy tul a rácsokon
Sokmillió dolgos
Egér él szabadon!"

ÁLLATVÁSÁR

Karlócai Marianne játékoskönyvéből

A gyermekek létszámától függően válasszunk vásárlókat, akik sok állatot ismernek (minden 5-6 játszóra 1 vevő). Küldjük ki a vevőket a szobából!

A bent maradtak sorban választanak maguknak egy-egy állatnevet, amit jól megjegyeznek, ezt vissza is kérdezhetjük.

A vásárlók az ajtón kívül sorba állnak, majd egyenként bejönnek: egyszerre csak egy vevő lehet bent, nehogy a többiek meghallják, mit kér.

Ha a vevő bejön, köszön, mintha üzletbe lépne: „Jó napot kívánok, kérek szépen egy őzikét." Az egyik gyermek, az állatkereskedő, fogadja őt, és ha van a kért állatból, akkor azt félreülteti, hogy ennek a vevőnek itt gyűljenek össze a vásárolt állatai. Ha nincs a kért állat, kitapsolják. Kimegy, és beküldi a következő vevőt.

Így járnak ki és be, míg az állatok száma megcsappan. Ha már nagyon kevés az állat, vagy pedig hosszúra nyúlt a játék, akkor mindannyian bejöhetnek, és a sorrend betartása nélkül kérdezhetnek. Segíthetünk az állat életmódjára vagy valamely tulajdonságára utalással, pl. vízben él, és hátrafelé megy, vagy erszényben hordja a fiát.

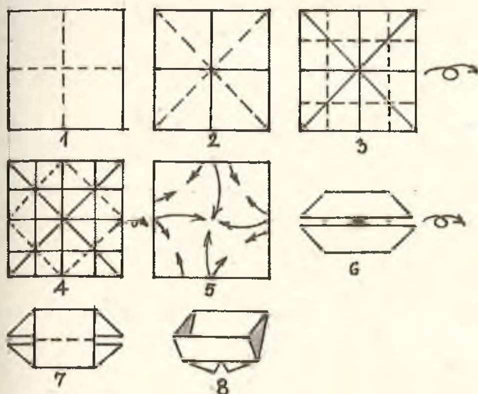
A vásárlók ne árulják el egymásnak, hogy mit kértek bent a szobában.

Amelyik vásárló a legtöbb állatot vette meg, az győzött.

Karlócai Marianne: Babrikáljunk!

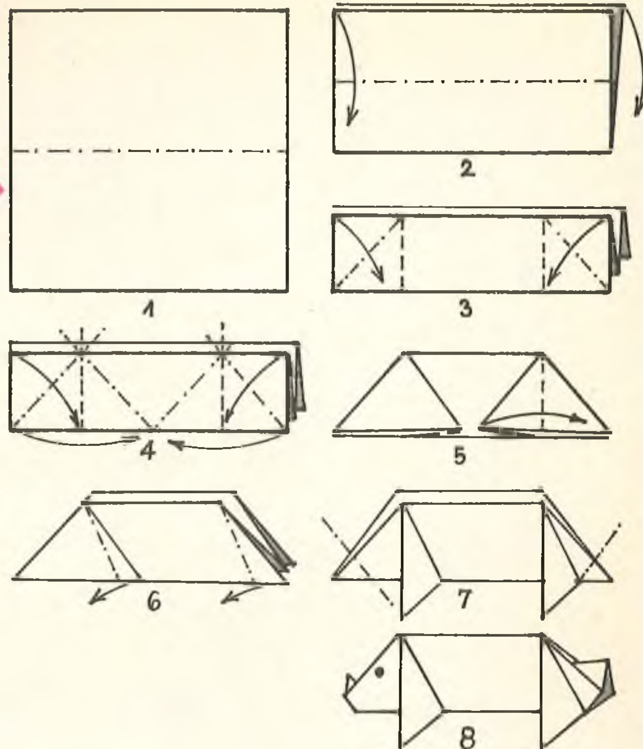

Malachajtás

VÁLYÚ

1. á. A négyzetlapot mindkét irányban felezzük és nyissuk szét.
2. á. Hajtsuk meg az átlókat.
3. á. Húzzuk meg az oldalfelezőket, terítsük szét a papirost és fordítsuk át a másik oldalára.
4. á. A négy sarkot hajtsuk a középpontba, nyissuk szét a papirost és fordítsuk vissza.
5. á. Fogjunk meg alulról két szomszédos csúcsot, mindegyiket lapítsuk össze az átlóvonal mentén.
6. á. Fektessük az asztalra, hogy csónak formát kapjunk. Alakítsuk ki a másik csónakot is. Fordítsuk át a papirost.
7. á. Két egymás mellett lévő háromszögből az egyiket csúsztassuk bele a másikba mindkét oldalon, így kialakul a vályú. Meg is ragaszthatjuk, hogy jobban tartson.
8. á. Vágjuk be alul a vályú közepét mindkét oldalon. Közepétől kezdve hajtsunk egy ferde vonalat a csúcsok felé. Így biztosítjuk, hogy a vályú ne boruljon fel.

MALAC

1. á. Négyzetlapunkat hajtsuk félbe.
2. á. Felezzük a felső lapot, tegyük ezt a másik oldalon is.
3. á. A két felső csúcsot hajtsuk le az alsó vonalra, majd fordítsuk vissza.
4. á. Emeljük fel az egyik alsó sarkot és hajtsuk a fenti vonal középpontjába, hogy egy háromszöget kapjunk. A másik háromszög meghajtása után a túlsó oldalon ismételjük meg ezt.
5. á. A jobb oldali háromszög középen fekvő csúcsát hajtsuk kifelé.
6. á. A jobb oldali csúcsokat fordítsuk lefelé lábnak, ugyanezt tegyük a túlsó oldalon is.
7. á. A farkat húzzuk fel a két lap közé, az orrot pedig hasonló módon nyomjuk tömpére.
8. á. Elkészült a malac, rajzoljunk rá szemet. Készítsünk anyakocát a sok kis malac mellé, és állítsunk eléjük vályút, hogy a kukoricaszemeket jó étvággyal elfogyaszthassák.

Rikki játékai

Ma ünnepélyesen rácsatoltuk
Rikkire a nyakörvet.
Rókásárki Cézár nem örült
a szép ajándéknak,
SŐT! — egyenesen utálta.
Ide-oda tekergett a padlón
és a nyakörvet vakarta.

Mi lesz,
ha a pórázt is megkapja?

MI VAN A SZÁDBAN?

Rikki felfedező útra
indul a lakásban,

még a fürdőszobába
is beoson
a szellőzőnyíláson
keresztül,

lábai folyton szét-
csúsznak a parkettán,

kíváncsian szaglászik,
SZIMATOL,
mikközben

rág és RÁGICSÁL
mindent, amit elér:
mert neki is,
(mint minden kiskutyának)
használnia kell
a fogait.

zoknit, doboztetőt, fakanalat, papírgombócot,

Irta és rajzolta: **GAÁL ÉVA**
folytatás következik.

Itt vannak a játékaid! EZEKET RÁGD FIACSKÁM, mielőtt elfogyasztod az egész lakást!

játék csacsi

tömör, pici gumilabda

gumikarika

rongydarab.

Mit is olvastunk a kutyakönyvben? MI NEM LEHET A SZÁDBAN?

VESZÉLYES LEHET: a belül üres gumilabda,
a sipítós gumijáték
meg a szivacs,
mert elzárhatja
a kiskutya beleit
és NEM TUD KAKILNI.

Rókásárki Cézár morogva rázza a papucsot,
„vadászosdit" játszik:
gondolatban
MEGFOGTA A RÓKÁT!

ÁTKOZOTT PIPÖRETYÚK

MAGYAR NÉPMESE

Volt a világon egy átkozott pipöretyúk. A kert alá járt kapargatni, a kert megdőlt bánatában. Arra szállt egy varjú, azt mondja:

— Mi lelt tégedet, kert? Eddig te mindég talpon voltál, most meg ki vagy dőlve.

A kert így válaszolt:

— Hallgass ide! Volt a világon egy átkozott pipöretyúk, ide járt kapargatni, bánatomban kidőltem.

Kapta a varjú magát, bánatában kitépte az összes szárnyatollát. Nem bírt szállni. A kertben egy nagy diófa felé ugrált. A diófa elcsodálkozott rajta:

— Mi lelt tégedet, varjú? Eddig mindig rám szálltál, leghegyembe fölálltál, most meg még szállni sem tudsz?

— Hallgass csak ide! Volt a világon egy átkozott pipöretyúk, kert alá járt kapargatni, a kert kidőlt bánatában. Én meg kaptam, kiszedtem a szárnyamat!

Kapta a diófa, bánatában letördelte az ágait. Csak a csonkok maradtak. Arra ment egy szarvas, bement a kertbe. Elkezdett csodálkozni:

— Mi lelt tégedet, diófa? Eddig te milyen szép ágas-bogas voltál, most meg lehullott minden ágad a földre! Mi lelt téged, ki bántott?

A diófa így válaszolt:

— Hallgass csak ide! Volt a világon egy átkozott pipöretyúk, kert alá járt kapargatni, a kert kidőlt bánatában. A varjú kiszedte a szárnyát, én meg kaptam, letördeltem az ágamat.

A szarvas meg mit tett? Nekiaggatta a szarvát a fa törzsének, s letördelte bánatában. Elment nagy búsan le a tóra, hogy vizet igyon. Amint beleáll a tóba, az nagyon elcsodálkozik rajta:

— Mi lelt téged, szarvas? Eddig te ágas-bogas voltál, most meg nincsen szarvad? A tükrömben olyan szépnek látszottál!

A szarvas így válaszolt:

— Hallgass csak ide! Volt a világon egy átkozott pipöretyúk. Kert alá járt kapargatni,

a kert kidőlt bánatában, a varjú kiszedte a szárnyát, a diófa letörte az ágát, én meg letörtem a szarvamat.

Kapta a víz, vérré változott bánatában. Éppen lement egy szolgáló a tóra, hogy vizet vigyen a tanyára. Látja, hogy csupa vér a víz. Elcsodálkozott rajta:

— Mi lelt tégedet, te tó? Eddig milyen szép tiszta voltál, most meg csupa vér vagy!

A tó így válaszolt:

— Hogyne lennék csupa vér! Volt a világon egy átkozott pipöretyúk, kert alá járt kapargatni, a kert kidőlt bánatában, a varjú kiszedte szárnyát, a diófa letörte ágát, a szarvas letörte szarvát, én meg kaptam, vérré változtam.

Ezt végighallgatta a szolgáló. Földhöz vagdosta a köcsögöket. Elment haza víz nélkül. Otthon a gazdaasszony azt mondja neki:

— Mi lelt téged, te szolgáló? Se köcsögöt, se vizet nem hoztál! Máskor mindig ügyes voltál!

A szolgáló így válaszolt:

— Volt a világon egy átkozott pipöretyúk. Kert alá járt kapargatni, a kert megdőlt bánatában, a varjú kiszedte a szárnyát, a diófa letörte az ágát, a szarvas letörte a szarvát, a víz vérré változott, én meg kaptam, földhöz vagdostam a köcsögöket.

Az asszony meg éppen kenyérnek való tésztát dagasztott. Amikor a szolgáló elmondta a baját, az asszony bánatában falra tapasztotta a tésztát. Bement az ember, kérdi:

— Hát téged, asszony mi lelt? Eddig te szépen dagasztottál, szép kenyereket sütöttél! Mit csináltál most? Falra tapasztod a tésztát?

Azt mondja az asszony:

— Hát hogyisne! Volt a világon egy átkozott pipöretyúk. Kert alá járt kapargatni. A kert megdőlt bánatában, a varjú kiszedte a szárnyát, a diófa letörte az ágát, a szarvas letörte a szarvát, a víz vérré változott, a szolgáló földhöz vagdosta a köcsögöket, én meg bánatomban a falhoz tapasztottam a tésztát.

Kapta magát az ember, eldarabolta a juhok lábát!

Akkor aztán gúvasztott egyet a szemén, enynyi épp elég volt neki. Kapta az átkozott pipöretyúkot, elcsapta a nyakát. A gazdasszony olyan levest rittyentett belőle, hogy még a király is megnyalta volna utána a tíz ujját.

Grafika: ELEK LÍVIA

CSONKA PAPAGÁJOK

A négy papagáj mindegyikéről hiányzik egy részlet, amely a többinél megvan. Egészítsd ki őket!

Küldd be a megoldást!
Ne feledd megírni, hány éves vagy!

Grafika: *KOLTAI ÉVA*

Játékszakértő: Dr. PÁLI JUDIT

A föld mélyén, avarba takarva türelmesen várnak a kis vakondokok. Anyjuk a legrövidebb úton siet hozzájuk.

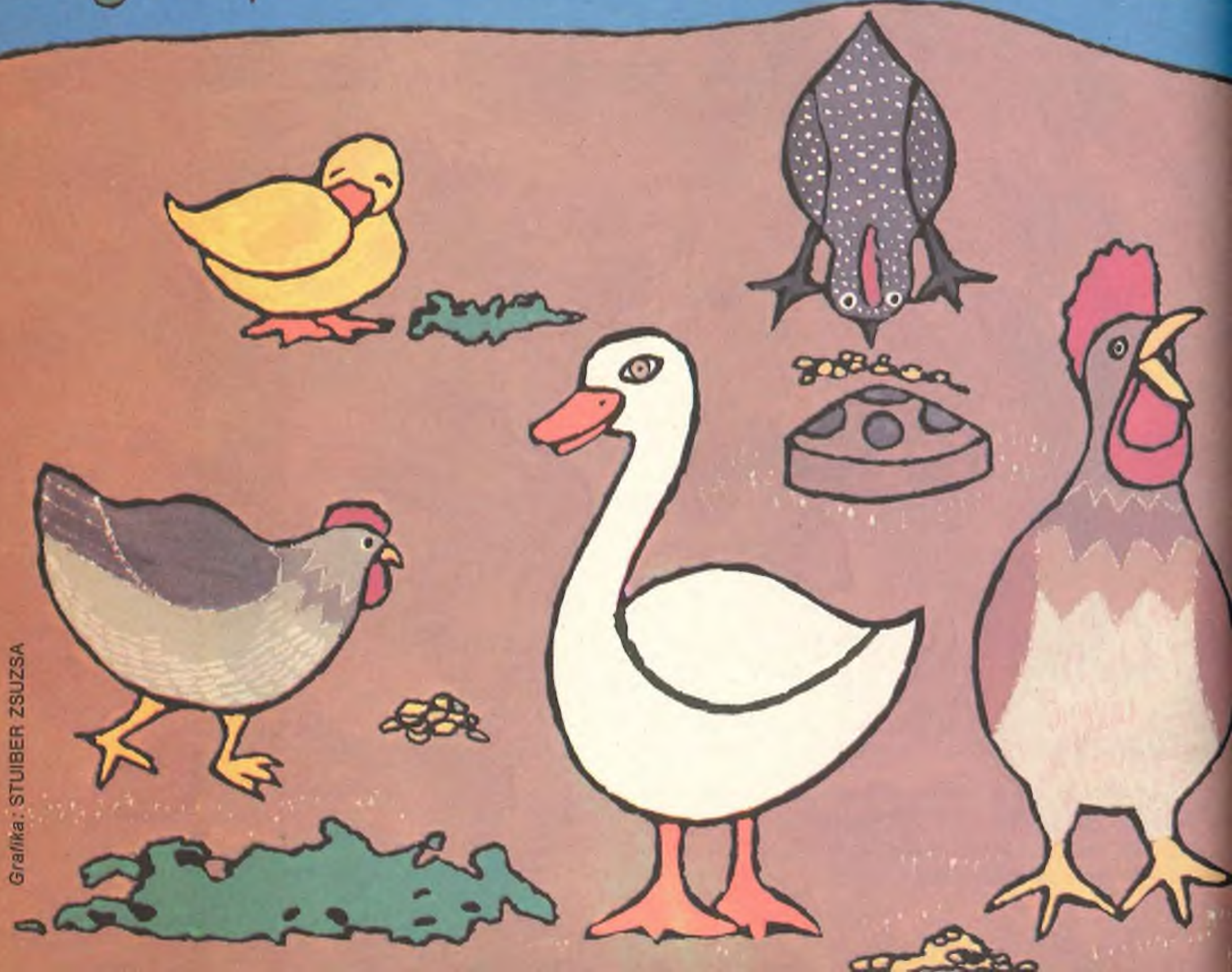
Írd meg, mit szed össze út közben!
Ne feledd megírni, hány éves vagy!

Grafika: KOLTAI ÉVA

Játékszakértő: Dr. PÁLI JUDIT

NYITVA VAN A KERTKAPU

Grafika: STUIBER ZSUZSA

Írd meg, melyik három szemfüles szárnyas szökött ki a kertkapun!
Ne feledd megírni, hány éves vagy!

Játékszakértő: *Dr. PÁLI JUDIT*

1

4

2

5

3

Az öt képrészlet közül
az egyik *nem* a 26. oldalon látható
nagy akváriumból származik.
Melyik az?
Küldd be a megoldást!
Ne feledd megírni, hány éves vagy!
Beküldési határidő október 31!
A szerencsés nyertesek névsorát
november 6-án
a televízió is ismerteti
a „Meséről mesére" előtt.

Fotó: Kaunitz Tamás
Játékszakértő: Dr. Páli Judit

KÜKÜLLŐ-KALENDÁRIUM

KÁNYÁDI SÁNDOR

Ősz

*Reszket a Küküllő,
sovány, hórihorgas;
félő, hogy egy kortyra
kiinná a szarvas.*

*Kiálló kövek közt
kering, citerázgat;
üggyel-bajjal tudja
átfolyni a gátat.*

*Biztatja a nap,
régi jó barátja:
sugarait olykor
belé-belémártja.*

*S amikor elfárad,
szíves vontatónak
a fürge halacskák
elébe fogóznak.*

*S a parti fűzfák is
mind előredőlnek,
mutatják az utat
a vén Küküllőnek.*